

УДК 657:331

ОБЛІК ТА ОПОДАТКУВАННЯ ВИПЛАТ ПРАЦІВНИКАМ ПІДПРИЄМСТВА У КОНТЕКСТІ ЗАКОНОДАВЧИХ ЗМІН

Демченко М.М.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Досліджено теоретичні засади виплат працівникам підприємства відповідно до міжнародних та національних стандартів обліку і звітності. Систематизовано на рахунках бухгалтерського обліку інформацію щодо нарахування виплат працівникам, обов'язкових нарахувань та утримань, пов'язаних з такими виплатами. Здійснено огляд останніх законодавчих змін в Україні у частині оподаткування виплат працівникам підприємства. Встановлено, що єдине трактування змін у законодавчих та нормативно-правових актах усіма користувачами інформації сприятиме підвищенню якості обліково-аналітичної інформації в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності. Отриманий результат має теоретичну та практичну значущість у відображенні виплат працівникам, належних до сплати податків і зборів в обліку та звітності.

Ключові слова: виплати працівникам, військовий збір, єдиний соціальний внесок, забезпечення виплат працівникам, податкова соціальна пільга, податок на доходи фізичних осіб, ставки, стандарти бухгалтерського обліку.

Постановка проблеми. Актуальність теми обумовлена тим, що інтеграція України у світовий європейський простір вимагає перегляду організаційно-економічного механізму регулювання праці і її оплати та пошуку підходів до подолання проблем із виплатами працівникам, які виникають на фоні розгортання кризо-

вих явищ. Цей процес супроводжується появою нових та динамічним оновленням діючих законодавчо-нормативних документів, якими керуються бухгалтери. Таким чином, існує постійна потреба в аналізі, систематизації та узагальненні нововведень. Адже питання, що стосуються виплат працівникам, зачіпають інтереси не лише

фізичних, юридичних осіб, а й держави загалом. Оплата праці є основою соціально-трудова відносин різних категорій осіб: працівників, роботодавців та держави, яка наповнює соціальні фонди за рахунок податків та платежів, базою для нарахування яких є виплати працівникам.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Методологічні та організаційні аспекти обліку та оподаткування виплат працівникам досліджували у своїх роботах багато вітчизняних авторів, таких як: К.В. Безверхий [12, 13, 14], В.С. Леня [15], Т.Г. Мельник [16], А.М. Соколовська [18], Н.М. Ткаченко [11] та інші. Проте, у ході постійних законодавчих змін питання обліку й оподаткування виплат працівникам потребують детальнішого дослідження з урахуванням нових вимог, що і зумовлює актуальність даної теми.

Мета статті. Метою написання статті є вивчення та обґрунтування особливостей обліку та оподаткування виплат працівникам підприємства у контексті законодавчих змін в Україні. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання:

- розглянути сутність виплат працівникам підприємства та їх структуру відповідно до міжнародних і національних стандартів обліку;
- систематизувати на рахунках бухгалтерського обліку інформацію щодо нарахування виплат працівникам, а також нарахування та утримання податків і платежів, пов'язаних із такими виплатами;
- здійснити огляд законодавчо-нормативних актів, пов'язаних із виплатами працівникам, та надати пропозиції щодо їх подальшого удосконалення;
- дослідити особливості обліку та оподаткування виплат мобілізованим працівникам.

Методологія дослідження. Загальнонаукові методи дослідження, такі як: методи аналізу та синтезу, індукції та дедукції, порівняння, системний підхід використані при вивченні останніх законодавчих змін та наукових праць багатьох учених, що стосуються виплат працівникам, змін у їх обліку, оподаткуванні та звітності.

Виклад основного матеріалу. Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про виплати працівникам (у грошовій і

не грошовій формах) та її розкриття у фінансовій звітності визначає П (с)БО 26 «Виплати працівникам», що є фактичним аналогом МСБО 19 «Виплати працівникам».

Відповідно до МСБО 19 виплати працівникам – це «всі форми компенсації, що їх надає суб'єкт господарювання в обмін на послуги, надані працівниками» [7]. Класифікація виплат працівникам згідно з МСБО 19 подана на рис. 1.

Виплати працівникам становлять сукупність «об'єктів бухгалтерського обліку, пов'язаних з їх поточними та майбутніми доходами, які отримує (отримуватиме) працівник за рахунок підприємства безпосередньо або через третю особу, а також зобов'язання підприємства з передачі працівнику первинних та вторинних інструментів власного капіталу» [15].

Нарахування виплат працівникам у залежності від виду і призначення здійснюється із використанням рахунків витрат класу 9 «Витрати діяльності» та/або класу 8 «Витрати за елементами» (залежить від облікової політики підприємства щодо використання витратних рахунків). Визнання зобов'язань щодо виплат працівникам підприємства обліковують на рахунках класу 6 «Поточні зобов'язання» (66 «Розрахунки за виплатами працівникам»):

- Дт рах. 15, 23, 24, 91, 92, 93, 94 Кт рах. 66 – за умови використання тільки рахунків класу 9;
- Дт рах. 81 Кт рах. 66 – за умови використання тільки рахунків класу 8;
- Дт рах. 81 Кт рах. 66 та одночасно Дт рах. кл. 9 Кт рах. 81 – за умови використання рахунків класів 8 і 9.

Щоб рівномірно розподіляти витрати на виплату відпусток протягом звітного періоду, підприємство може створювати резерв на виплату відпусток. Щомісячна сума резерву обчислюється за формулою (1):

$$РВ = \text{ФОПф.м.} * (\text{ОВр.п.} \div \text{ФОПр.п.}) * \text{КН}, (1)$$

де РВ – резерв на виплату відпусток; ФОПф.м. – місячний фактичний фонд оплати праці звітного періоду (у тому числі премії, допомога з тимчасової непрацездатності та інші виплати, які враховуються при обчисленні середнього заробітку); ОВр.п. – річна планова сума на оплату відпусток; ФОПр.п. – річний плановий фонд оплати праці; КН – коефіцієнт нарахувань ЄСВ.

При формуванні забезпечень використовують рахунок 47 «Забезпечення майбутніх витрат і платежів». Створення резерву на виплату відпусток має відображення у бухгалтерському обліку на таких рахунках:

- Дт рах. 949 Кт рах. 471 – за умови використання тільки рахунків класу 9 «Витрати діяльності»;
- Дт рах. 814 Кт рах. 471 – за умови використання тільки рахунків класу 8 «Витрати за елементами»;
- Дт рах. 814 Кт рах. 471 та одночасно Дт рах. 949 Кт рах. 814 – за умови використання рахунків класу 8 і 9.

Фактичне нарахування відпускних показують на рахунках бухгалтерського обліку таким чином: Дт рах. 471 Кт рах. 66, 65.

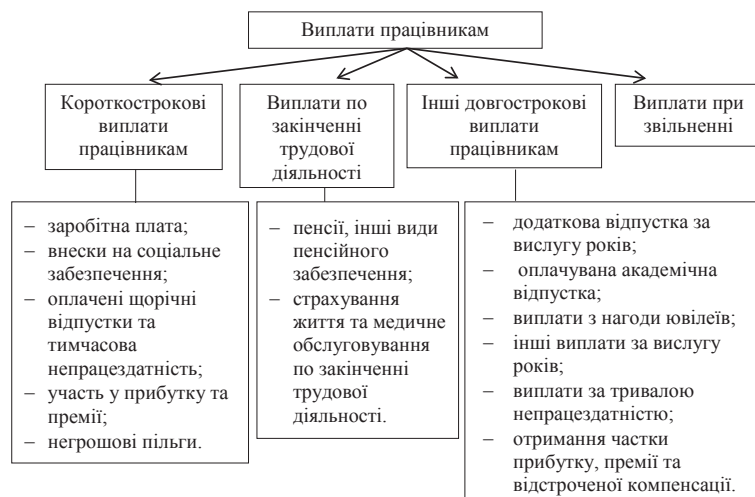

Рис. 1. Структура виплат працівникам згідно з МСБО 19

Джерело: розроблено автором за [7]

Найбільшу частку серед усіх виплат працівникам на підприємстві складають поточні виплати працівникам, що підлягають сплаті протягом 12 місяців з дати балансу. До таких виплат належать: «основна й додаткова заробітна плата; оплата відпусток (у тому числі і відпусток через хворобу в частині, оплачуваній за рахунок роботодавця); заохочувальні виплати (премії за результатами праці, іншими словами – виплати за програмою участі працівників у прибутку підприємства); негрошові виплати (наприклад, такі як: надання працівникам різних безоплатних послуг, оплата транспортних витрат, витрат на житло тощо)» [16, с. 31].

Із моменту нарахування виплат працівникам виникають зобов'язання за розрахунками за страхуванням та податками і платежами (рахунки 64 «Розрахунки за податками й платежами», 65 «Розрахунки за страхуванням»):

– за єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ) – нараховується на суму виплат працівника, але сплачується за рахунок коштів роботодавця (Дт рах. кл. 8 та/або 9 Кт рах. 65) з 01.01.2016 року;

– за податком на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) та військовим збором – утримуються із суми виплат працівника та сплачуються робото-

Таблиця 1

Максимальна величина бази нарахування ЄСВ у 2016 році, грн

Період	З 01.01.2016 р.	З 01.05.2016 р.	З 01.12.2016 р.
Максимальна величина бази нарахування ЄСВ, грн	1378x25=34450	1450x25=36250	1550x25=38750

Джерело: розроблено автором

Таблиця 2

Платники, база нарахування та розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування

	Ставки ЄСВ до 31.12.2015 р., %	База для розрахунку ЄСВ	Ставки ЄСВ з 01.01.2016 р., %
Роботодавці	Сума нарахованої заробітної плати за видами виплат, які включають основну й додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України «Про оплату праці»		
	Від 36,76 до 49,7	залежно від класу професійного ризику	22
	36,3	для бюджетних установ	
	45, 96	для роботодавців, які використовують працю найманих працівників із числа осіб льотних екіпажів повітряних суден цивільної авіації і бортоператорів	
	33,2	для підприємств суднобудівної промисловості	8,41
	8,41	для підприємств, установ і організацій, у яких працюють інваліди	
	5,3	для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій інвалідів, зокрема товариств УТОГ та УГОС, у яких кількість інвалідів становить не менше 50% загальної чисельності працюючих, і фонд оплати праці таких інвалідів становить не менше 25% суми витрат на оплату праці	5,3
	5,5	для працюючих інвалідів	5,5
	Суми допомоги по тимчасовій непрацездатності, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, допомоги по вагітності та пологах		
	33,2	для усіх підприємств, установ, організацій	22
	8,41	для підприємств, установ і організацій, у яких працюють інваліди	8,41
	5,3	для підприємств та організацій всеукраїнських громадських організацій інвалідів, зокрема товариств УТОГ та УГОС, у яких кількість інвалідів становить не менше 50% загальної чисельності працюючих, і фонд оплати праці таких інвалідів становить не менше 25% суми витрат на оплату праці	5,3
	5,5	для працюючих інвалідів	5,5
	34,7	Сума винагороди фізичним особам за виконання робіт за цивільно-правовим договором	22
	Наймани працівники	3,6	Сума нарахованої заробітної плати за видами виплат, що визначаються відповідно до Закону України «Про оплату праці» – для усіх працівників
2,85		для найманих працівників – інвалідів, які працюють на підприємствах УТОГ, УГОС	
6,1		для платників, які працюють на посадах, робота на яких зараховується до стажу, що дає право на одержання спеціальної пенсії, а також осіб із числа льотних екіпажів повітряних суден цивільної авіації і бортоператорів	
2		Суми допомоги по тимчасовій непрацездатності, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, допомоги по вагітності та пологах	
2,6		Сума винагороди фізичним особам за виконання робіт за цивільно-правовим договором	

Джерело: розроблено автором

давцем за рахунок доходу найманого працівника (Дт рах. 66 Кт рах. 64).

Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» від 24.12.2015 № 909-VIII (далі – Закон № 909-VIII) [3] змінено ставки, базу нарахування ЄСВ та ПДФО, а також платників збору.

Єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування – «це консолідований страховий внесок, збір якого здійснюється до системи загальнообов'язкового державного соціального страхування в обов'язковому порядку та на регулярній основі з метою забезпечення захисту у випадках, передбачених законодавством, прав застрахованих осіб на отримання страхових виплат (послуг) за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування» [5].

Роботодавці нараховують ЄСВ при виплаті:

- заробітної плати, за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі;
- винагороди за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами;
- допомоги по тимчасовій непрацездатності, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності;
- допомоги по вагітності та пологах [5].

Слід враховувати, що на деякі види виплат не нараховується ЄСВ: їх перелік затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 22 грудня 2010 р. № 1170 [9].

Нарахування ЄСВ з 01.01.2016 р. відбувається у межах максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, тобто максимальної суми доходу застрахованої особи, що дорівнює 25 розмірам (а не 17, як було раніше) прожиткового мінімуму для працездатних осіб на відповідний період, встановленого Законом України «Про державний бюджет України на 2016 рік» [4].

Максимальна величина бази нарахування ЄСВ у 2016 році диференціюється за періодами (табл. 1).

Верхній поріг нарахування ЄСВ підвищили, але не відмінили, оскільки це спричинило би приховування високих заробітних плат та, як наслідок, зменшення податкових надходжень до бюджету.

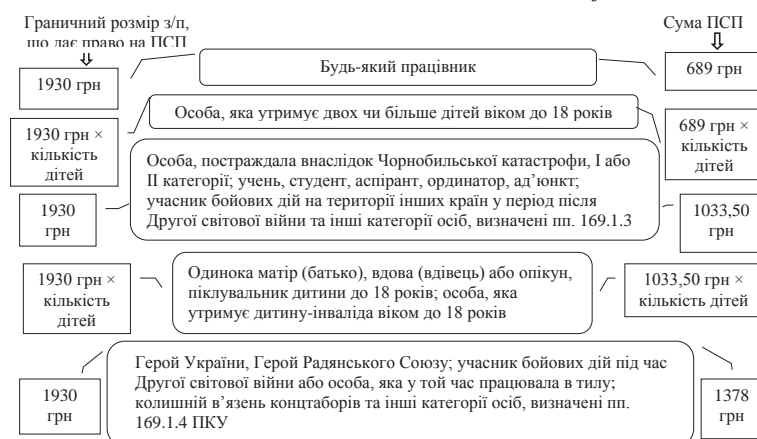

Рис. 2. Розмір податкових соціальних пільг у 2016 році та особи, які мають право на них

Джерело: розроблено автором за [2]

Нижня межа нарахування ЄСВ не змінилася: у випадку, якщо база нарахування ЄСВ менша, ніж розмір законодавчо встановленої мінімальної заробітної плати, то сума ЄСВ розраховується, як добуток розміру мінімальної заробітної плати та ставки ЄСВ [5].

Інформація про зміни розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове соціальне страхування у зв'язку із прийняттям Закону України № 909-VIII наведено у таблиці 2.

Відбулися зміни щодо утримання ЄСВ. До внесення змін Законом України № 909-VIII роботодавець утримував із заробітної плати суму єдиного соціального внеску, що становила, як правило, 3,6%. Із ухваленням змін утримання ЄСВ за рахунок коштів працівника скасовано, тобто прийнята ставка 0%.

З 01.01.2016 р. роботодавці не мають права користуватися понижувальними коефіцієнтами при розрахунку розміру єдиного внеску [13, с. 34], оскільки ця норма діяла до прийняття Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» від 24.12.2015 № 909-VIII.

Податок на доходи фізичних осіб – це один із загальнодержавних податків, об'єктом оподаткування якого є доходи фізичних осіб та який сплачується безпосередньо платником або податковим агентом відповідно до норм податкового законодавства [14, с. 27].

Законом України № 909-VIII внесено зміни до Податкового кодексу: введено в дію ставку ПДФО, що складає 18% (замість 15% та 20%) бази оподаткування щодо доходів, нарахованих у тому числі, але не виключно у формі: заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами [2]. Відмова від прогресивної шкали оподаткування – один із кроків держави з метою врегулювання ситуації приховування роботодавцями частини доходу їх співробітників [19, с. 27].

База оподаткування ПДФО визначається з урахуванням податкової соціальної пільги, якщо працівник має право на неї.

Податкова соціальна пільга (далі – ПСП) – це механізм, що дозволяє платнику податку зменшувати базу обкладення податком на доходи фізичних осіб, але лише за одним місцем роботи. ПСП застосовують виключно до зарплатних виплат, при чому, застосовуючи соціальні пільги, зарплатою, серед іншого, також вважають суму відпускних і лікарняних [17, с. 18].

Розмір податкових соціальних пільг у 2016 році та осіб, які мають право на них, зазначено на рис. 2.

Згідно із пп. 169.4.1 Податкового кодексу України на застосування до свого доходу загальної податкової соціальної пільги має право кожен платник податку на доходи фізичних осіб, якщо розмір його місячної заробітної плати не перевищує граничного розміру доходу,

що дорівнює місячному прожитковому мінімуму, діючому для працездатної особи на 1 січня звітного податкового року, помноженому на 1,4 та округленого до найближчих 10 гривень.

Загальна податкова соціальна пільга у 2016 році дорівнює 50% розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи станом на 1 січня, тобто 689 грн. Окремі фізичні особи, перелік яких визначено п.п. 169.1 Податкового кодексу України, мають право скористатися підвищеними соціальними пільгами, що дорівнюють 150% або 200% від загальної.

Ставка військового збору у 2016 році не змінилася і складає 1,5% від об'єкта оподаткування. Відповідно до пп.1.2 пункту 16 підрозділу 10 розділу XX Податкового кодексу України об'єкти оподаткування збором є ідентичними до об'єктів оподаткування ПДФО.

Беручи до уваги вищезазначене, зміни у частині оподаткування виплат працівникам мають відповідне відображення у формах звітності (зокрема, у формі № Д-4 немає необхідності заповнювати рядок «утримано єдиний внесок»).

Особливої уваги потребують також облік та оподаткування виплат мобілізованим працівникам, які мають певні особливості, що зумовлює непорозуміння та дискусії. Так, ст. 119 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) гарантує збереження за працівниками, які були призвані на військову службу під час мобілізації на строк до закінчення особливого періоду або до дня фактичної демобілізації, але не більше одного року, місця роботи, посади та середнього заробітку на підприємстві, в установі, організації, у яких вони працювали на час призову [1].

Виплата мобілізованим працівникам відбувається за рахунок коштів Державного бюджету України в межах середнього заробітку відповідно до Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 р. № 105. При чому підприємство (установа, організація) виступає посередником між державою та працівниками: його завданням є визначення середньої заробітної плати таких працівників як розрахункової величини та подання щомісяця до 15 числа органу соціального захисту населення звіту про фактичні витрати на виплату компенсації з бюджету середнього заробітку працівникам [10], а також безпосередня виплата компенсованих з державного бюджету коштів. Середній заробіток працівників обчислюється відповідно до Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 лютого 1995 р. № 100.

Особливістю обліку та оподаткування виплат мобілізованим працівникам за рахунок коштів, компенсованих з держбюджету є те, що вони звільнені від обкладення ПДФО, ЄСВ та військовим збором. Українським законодавством встановлено, що «не нараховується на виплати та не утримується ЄСВ з виплат, що компенсуються з бюджету в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період...» [5]. Відповідно до пп. 165.1.1 ПКУ «до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включається (а отже, і не оподатковується військовим збором) сума гро-

шової допомоги, ...що надається фізичним особам або членам їх сімей, призваним на військову службу за призовом у зв'язку з мобілізацією, та/або компенсаційні виплати з бюджету в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період» [2].

Тому в бухгалтерському обліку будуть відсутні проведення з нарахування та утримання податків і зборів з виплат мобілізованим працівникам. Бухгалтерія підприємства ідентифікує виплату середнього заробітку мобілізованим працівникам як оплату за невідпрацьований час і відносить її до фонду додаткової заробітної плати у формах статистичної звітності (ф. № 1-ПВ).

Дискусійним питанням є необхідність залучення підприємства до процесу виплати мобілізованим працівникам грошового забезпечення: державі було би доцільно безпосередньо перераховувати ці кошти таким громадянам, оскільки це є її фактичними витратами.

Проблемні питання виникають і у випадку, коли роботодавець не лише нарахував виплати мобілізованим працівникам, а і безпосередньо здійснив виплату, не чекаючи компенсації від держави. Згідно зі ст. 119 КЗпП така виплата не є компенсаційною, так як здійснив її роботодавець, а не держава, а тому має оподатковуватися на загальних підставах. Але, на нашу думку, така позиція є неправильною та потребує доопрацювання на законодавчому рівні. Міністерство соціальної політики України дало роз'яснення у Листі від 07.05.2015 № 525/13/84-15: роботодавець нараховує та виплачує середню заробітну плату мобілізованим працівникам («фактичні витрати») у строки, установлені ст. 115 КЗпП, а також звітує щомісяця до 15 числа органу соціального захисту населення про здійснені фактичні витрати для їх компенсації з Державного бюджету України. При цьому Міністерство соціальної політики фактичними витратами називає фактичні витрати підприємства (установи, організації), оформлені відповідними документами.

Висновки і пропозиції. Отже, у частині оподаткування виплат працівникам відбулися зміни ставок, бази нарахування податків та зборів згідно з Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» від 24.12.2015 № 909-VIII. Це викликає необхідність зміни форми звітності по ЄСВ (ф. № Д-4), проте нова форма звітності досі не затверджена. Подальшого дослідження потребують також облік та оподаткування виплат мобілізованим працівникам, які мають певні особливості, що зумовлює непорозуміння та дискусії. Вважаємо правильною позицію Міністерства соціальної політики щодо виплат мобілізованим працівникам та рекомендуємо визнати середній заробіток мобілізованого працівника, що компенсується з бюджету, та компенсаційні виплати з бюджету в межах середнього заробітку одним і тим же видом виплат незалежно від періоду фактичного надходження коштів роботодавцю. Така позиція забезпечить єдине трактування інформації та допоможе уникнути спірних ситуацій при обліку та оподаткуванні виплат мобілізованим працівникам.

Список літератури:

1. Кодекс законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322-VIII, зі змінами і доповненнями // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/322-08>
2. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI, зі змінами і доповненнями // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
3. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» від 24.12.2015 № 909-VIII [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T150909.html
4. Закон України «Про державний бюджет України на 2016 рік» від 25.12.2015 № 928-VIII [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/928-19/conv>
5. Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 08.07.2010 № 2464-VI [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2464-17/conv/page>
6. Закон України «Про оплату праці» від 24.03.1995 № 108/95-ВР [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/108/95-вр>
7. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 19 «Виплати працівникам» від 01.01.2012 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/929_011.
8. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 26 «Виплати працівникам», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 28.10.2003 № 601, зі змінами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z1025-03>
9. Перелік видів виплат, що здійснюються за рахунок коштів роботодавців, на які не нараховується єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 22 грудня 2010 р. № 1170 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1170-2010-п/conv>
10. «Порядок виплати компенсації підприємствам, установам, організаціям у межах середнього заробітку працівників, призваних на строкову військову службу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період або прийнятих на військову службу за контрактом у разі виникнення кризової ситуації...», затв. постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 р. № 105 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/105-2015-п/conv>
11. Ткаченко Н. М. Бухгалтерський (фінансовий) облік, оподаткування і звітність: підручник. – 6-те вид., допов. і перероб. – К.: Алерта, 2013. – 982 с.
12. Безверхий К. Виплати працівникам підприємства за МСФЗ в контексті соціальної складової фінансової звітності // Бухгалтерський облік і аудит. – 2015. – № 7. – С. 34–40.
13. Безверхий К. Деякі особливості відображення розрахунків за єдиним соціальним внеском у звітності підприємства крізь призму законодавчих новацій // Бухгалтерський облік і аудит. – 2015. – № 6. – С. 28–38.
14. Безверхий К. Облік і звітність розрахунків за податком на доходи фізичних осіб // Бухгалтерський облік і аудит. – 2015. – № 5. – С. 27–37.
15. Лень В. С. Виплати працівникам: поняття, структура та облік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: ekona.org.ua/repository/download/236.pdf
16. Мельник Т. Г. Облік та звітність поточних виплат працівникам у сучасних умовах // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Економіка. – 2011. – Випуск 130. – С. 30–34.
17. Протасова Н. Податкові соціальні в 2014 році: застосовуємо правильно / Н. Протасова // Все про бухгалтерський облік. – 2014. – № 24. – С. 18–22.
18. Соколовська А. М. Реформа єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування в Україні // Фінанси України. – 2015. – № 7. – С. 7–23.
19. Юшко С. До питання про оподаткування заробітної плати // Бухгалтерський облік і аудит. – 2015. – № 10. – С. 24–29.

Демченко М.Н.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

УЧЕТ И НАЛОГООБЛОЖЕНИЕ ВЫПЛАТ РАБОТНИКАМ В КОНТЕКСТЕ ЗАКОНОДАТЕЛЬНЫХ ИЗМЕНЕНИЙ

Аннотация

Исследованы теоретические основы выплат работникам предприятия в соответствии с международными и национальными стандартами учета и отчетности. Систематизирована на счетах бухгалтерского учета информация о начислении выплат работникам, обязательных начислений и удержаний, связанных с такими выплатами. Осуществлен обзор последних законодательных изменений в Украине в части налогообложения выплат работникам предприятия. Установлено, что единая трактовка изменений в законодательных и нормативно-правовых актах всеми пользователями информации будет способствовать повышению качества учетно-аналитической информации в бухгалтерском учете и финансовой отчетности. Полученный результат имеет теоретическую и практическую значимость в отражении выплат работникам, подлежащих уплате налогов и сборов в учете и отчетности.

Ключевые слова: выплаты работникам, военный сбор, единый социальный взнос, обеспечение выплат работникам, налоговая социальная льгота, налог на доходы физических лиц, ставки, стандарты бухгалтерского учета.

Demchenko M.M.

Taras Shevchenko National University of Kyiv

ACCOUNTING AND TAXATION OF EMPLOYEE BENEFITS IN THE CONTEXT OF LEGISLATIVE CHANGES

Summary

The theoretical aspects of employee benefits in accordance with national and international accounting and reporting standards are disclosed. Information about employee benefits, mandatory charges and deductions relating to employee benefits is systematized on accounts. Overview of recent legislative changes in Ukraine in respect to taxation of employee benefits is done. Improvement of quality of accounting information owing to unequivocal understanding of legislative changes is established. Research result has theoretical and practical significance in reflecting employee benefits, taxes on accounts.

Keywords: employee benefits, military tax, single social contribution, provision for employee benefits, social tax allowance, personal income tax, rates, accounting standards.